

25

6-284

716

1

Arm.	Pres.	C.	N.
189	I	A.	8.

Anima de dona

Drama en 6 actos y en prosa

original

de

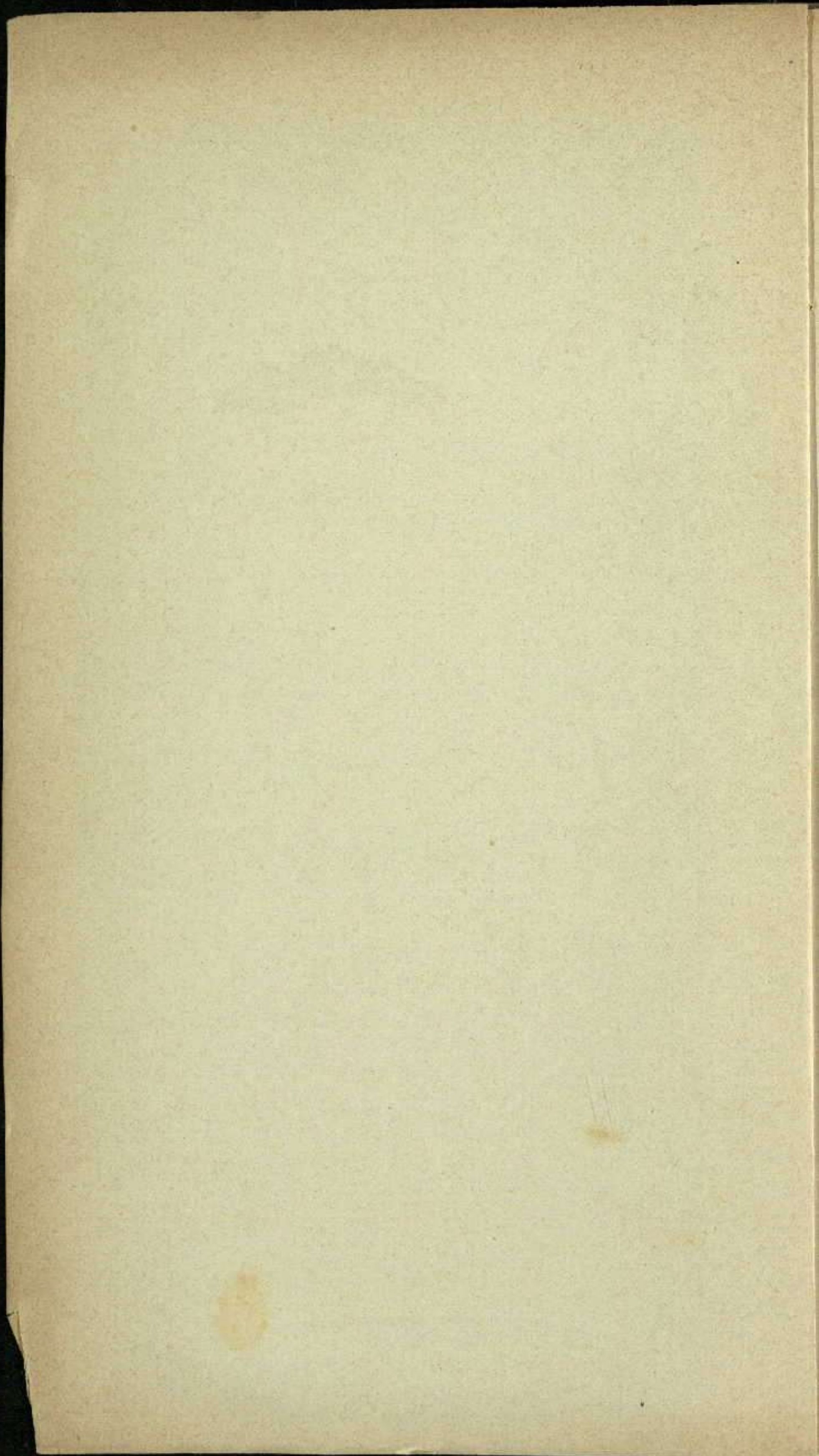
Rafael Pavón

- 1906 -

Barcelona

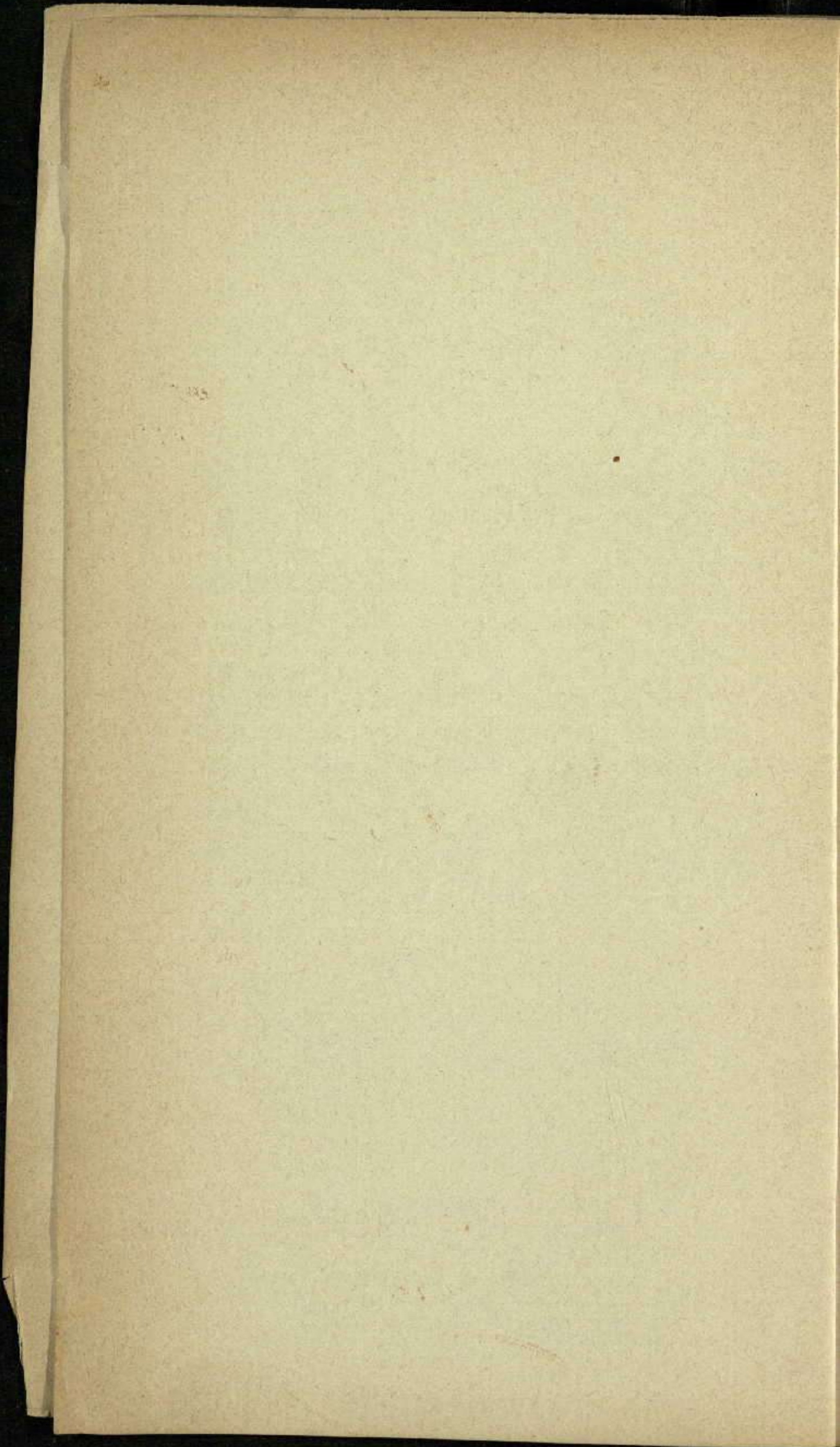
R. 319 278

MS. 327

Amica di donna

—

Aminta de donna

Drama en 2 actos y en prosa

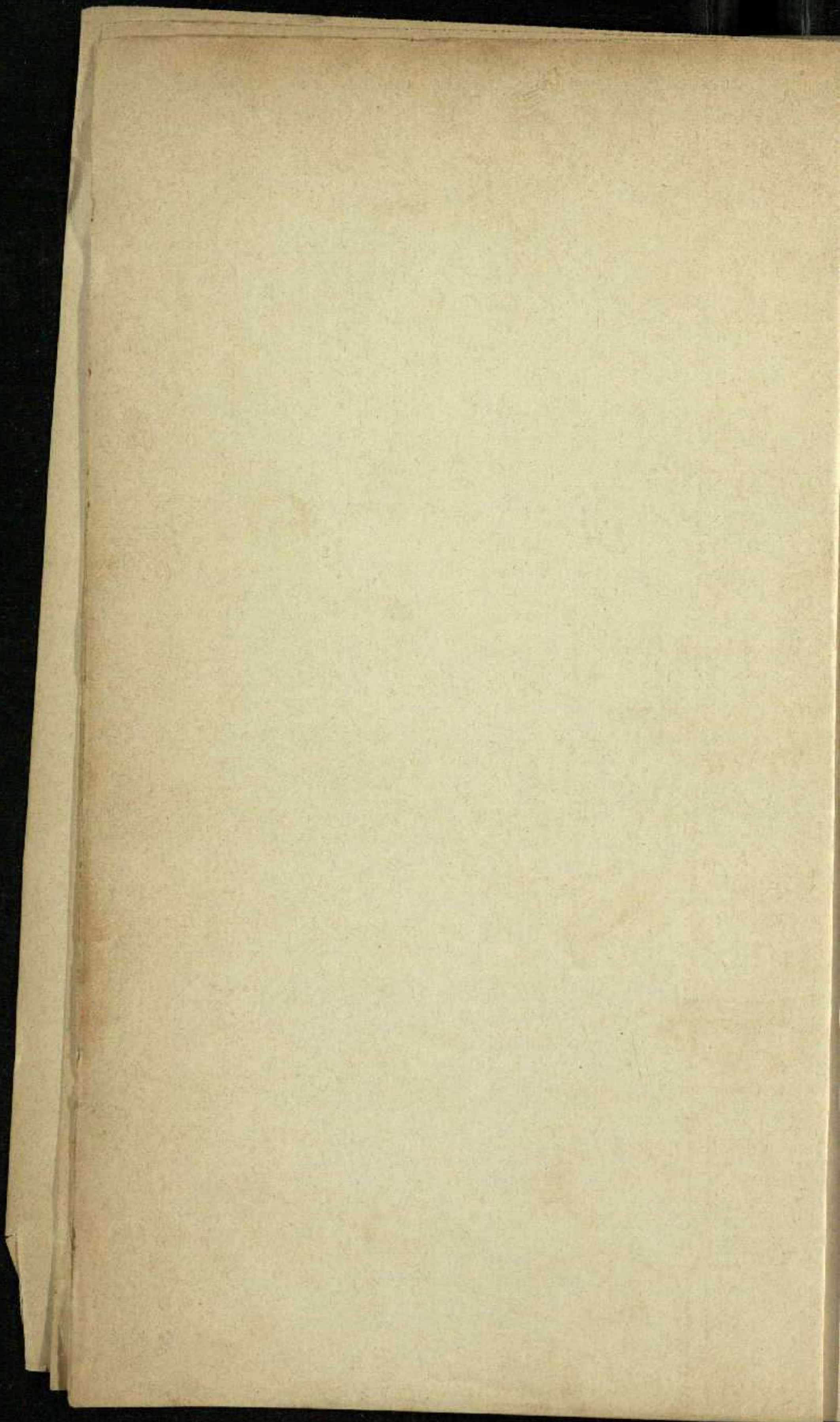
original

de

Gaspar Padón

- 1906 -

Barcelona

Personatjes

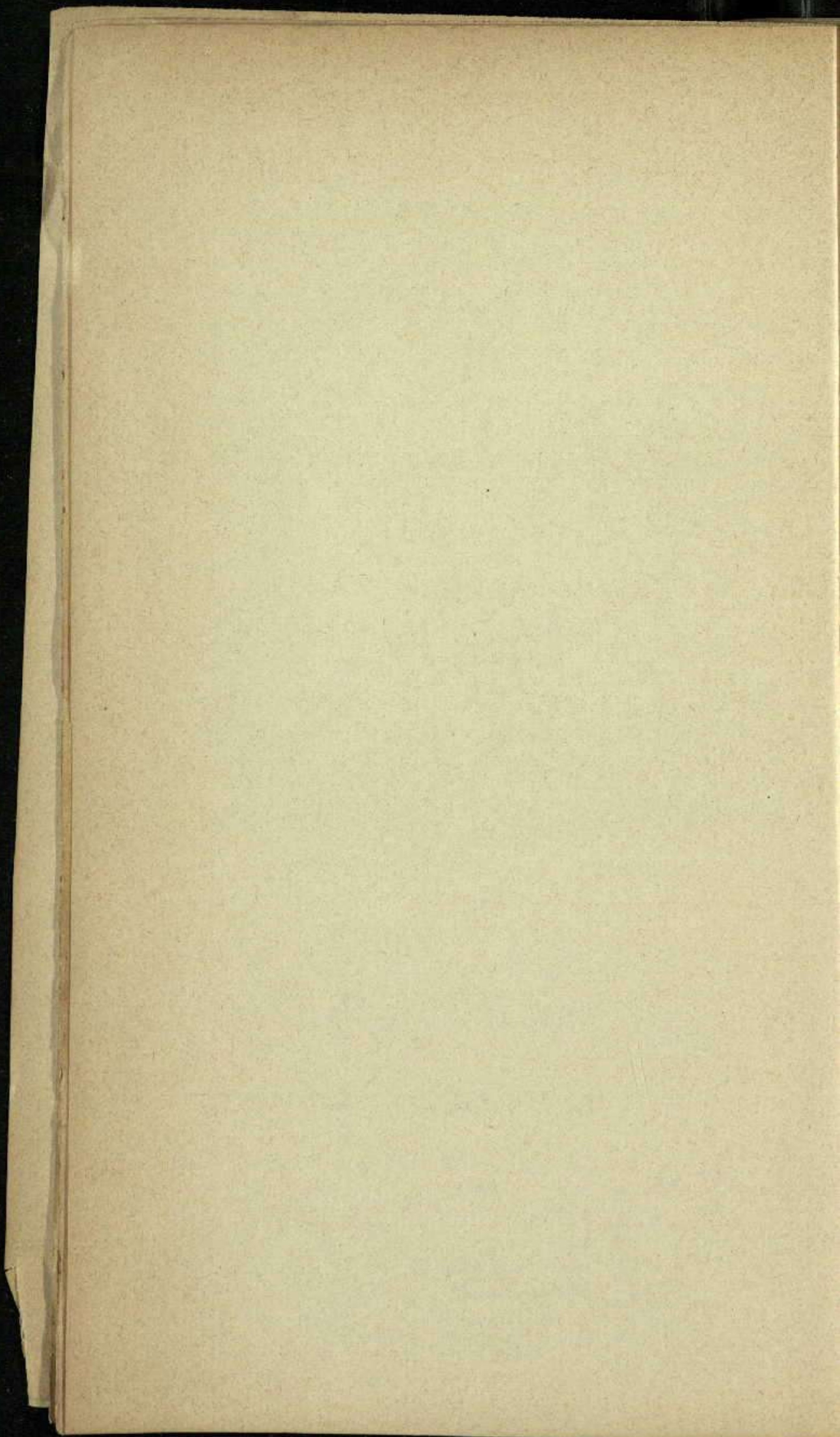
Emilia	30	anys
Merci	55	"
Felip	35	"
Ricardo	38	"
Pau (Griat)	27	"

L'acció a Barcelona

Epoca: ara

Dreta y esquerra los del actor

Acte primer.

5

La escena representa una sala luxosament amoblada. Porta al fero y laterals. totos de richs cortinatjes. Sofas, sillons, butacas, caducias, etc. Bancita de centre al mitj de l'escena.

Son los deu del mati.

Al aixecarse el telo, apareixen sentats en los seos corresponents butacas, Emilia y Ricardo.

Ricardo. Si, Emilia, si no pots ~~ver~~^{tu} imaginar-te la gelosia que tinc.

Emil. Pás molt mal, donchs. Sols t'ayuda a ve tu y per lo tant res es fassi que en Felip vingui a veurem a qui a casa ó que en saludi gran.

Ricard

me ven en el teatre.
Seris digne, que la
meua temensa es la
causa de que jo, in-
discret y boig per tu,
et fassi mala. Juraria
que tu no m'aymas
ja, que estimus a ne
en Felip.

Emil

Deu sab a qui estimo.
¿Em creus tant doler-
tor, que t' supressos
que he de faltarte?

Ricard

No, si encare que us
faltessis, jo no tindria
cap dret ab tu. Ets lliu-
re, no soch el teu ho-
me, no puch serho
perque no m'ho per-
met la meua digna-
tat ni el meu nom.

Pero t'estimo encare⁶
mes que si verament
fessis ma esposa y
que si hi tingues un
dret ob tu. ; Oh! això
fa que paterxi que
lluyti. (entra un criat)

Criat El senyor Felip.

(Moment de indecisio
per part d'Emilia. Ri-
cardo l'observa com
per veure el que fa)

Emil ; Oh!

Ricard ; Per que temps ? (al
criat que espera) Que
pessi.

Emil ; Ricardo!

Ricard No vull que per mo
culpa, et vegis obliga-
da a negarli la en-
trada. Ja he dit avans,

que jo exigui, no soc
miqui. ¿Puch obli-
gar-te a que li neguis
l'entrada? ¿quedi
provocar jo a un aquest
home? No. Ell t'esti-
ma, ho se ve. Adieu.

Luís, Oh, no! No t'enyuis
Ricard No null privarvos de
un parlament, ni ser
testimoni d'un dia-
lech amoros.

Luís No, no; t'enyuis,
Ricardo. En Felip no
m'estima ni jo li
exiguo a un ell. Ten
suspiciós tevas. Qui
t'enyi dit tal cosa
digne que ment, que
t'ho provi.

Ricard ¿Deu ment? ¿que m'

ho provi? Infelis!...?
M'ho ha dit ell ma-
teix que t'estimava
& Podia jo reprovarli
aquesta revelacio y...

Felip (Desde la porta) Bon-
dia. & Es pot passar?

Ricard En devant.

Felip, 'Cararam! & Voste ayu?

Ricard & No creye trovarimhi?

Felip Com hi ha Deu que no.
I ho sento, perquè tal
volta he vingut a ser
molest, més qu'altre
cosa. A tot hi això...
& Com està Emília?

Emil Be... molt bé.

Felip & L'important?

Emil No, no...

Felip Verdaderament me plau
venir ayu! Donca mer-
ces, agraïm a Deu Mercè,

perque per ella - que
na ser qui va ferme
conceixer a' voste, avuy
em considero ab la
sua amistat, molt
honorat

Ricard ¿Signeix estimant-la?

Pelip ¿Per què negar-ho?

Ricard (A Emilia) ¿Ho sentis ara?

Emilia (ap); Deu meu!

Pelip 3 mes, desde que donya
mercé va serme franca
dichentme que Emilia
m'aymava també!

Emilia Ment!

Pelip! Emilia, si'acas qui'ha
mentit serà donya Mer-
cé...

Ricard Coballer, el considero
a' voste de molt cirisme
desde l moment que te
l desvergonyment de

parlar aixís devant meu.

Pelip ¿Hi té vostre cap dret
ab ella?

Risar si no fos perxó.

Pelip Donchs si no fos perxó,
¿creu vostre que jo han-
ria com mi he propu-
sot? Soch caballer per
portarme correctament
y respectar l'honor del
marich... lo ayuno y
ho sento, perquè se
que ella l'ayuno també
a vostre; pero vostre no
pot casarse ab ella com
l'ampoch ni hi puch
casar jo. Ella avans
de ser seva, ho hauria
estat d'altres. Aixó es
el motiu de que no
prega vostre marida a ella.

Ricard Fe raho.

Pelip Pero veu entregarse a' voste
ab el cor a' las mas, to
que no hauria fet ab els
altres y t'estimava y no
es de miquí mes sino
que de voste. Deus me-
vas visitas si n'ayquesta
cosa, no teneu altre
objecte que un consol:
el consol de veure a' la
persona que se ayua
y perquí es perter, pero
may entenyiò he, he
intental propusarme
més enlla de lo que
la meua carollerosi-
tat em mana. Val-
dría si; no ho depte,
qu'ella m'aymes a' mi
y fore felis, y no pa-

tira a com gataixo. Ay⁹
ma a veste... d'itens de
veste, donchs.

Ricard Verament es veste tot
un caball. Jo també
he vell a l'encilia
y pensar ma mes,
que pot ser d'un altre
y que jo trich de ca-
llarme y veureu sense
ella, ja que gataixi
també. Duesis ab ella
segurament que sols
veste curará mes es-
pluy, mes desfogy a
son pit. Passhióbe.

Emil (Deturatto); No te n va-
gis, Ricardo!

Ricard Els negocis m'ho in-
pidixen, perdona'm.
Tornare mes tart.

Enri; Ota sempre ts meyo-
cis!... Y dius que m'
ayunas y que temps
de mi, y m' privas
terriente al meu aprop,
sempre fora...

Pelip Deixit sospira... Sense
treballs no es viu... Els
diners ve dia que se
ocorben. Permeti que
l'acompanyi.

Ricard No es queda?

Pelip No... No vull que te-
mi, ni vull perseguir-
me jo... Es precis obli-
dar. Ahem. (Se n
van pel foro. Enri
se ts mira tristament
y mitj plorosa seguint
los ab la vista.)

Emil ; 'Deu meu, Senyor, Deu meu! (S'assenta en un seillo y aixugantse ls ulls a temps qu'entra Merce per l'esquerra)

Merce (Veyentla plorar) ; Ja esteu aixis?

Emil ; 'Llaura he deixat d'estarho? Merce ; 'Ditxos Ricardo!...

Emil No, no. L'aymo, mare meua, me'ayma ell també. Ha estat aqui!... Are se'n oculta d'amor ab en Felip. ; Ah! En Felip... També aquest me'ayma, també jo l'aymo a n'ell... En Ricardo ho sab, ho sab ; 'Deu meu!... Pero no; deixar d'aymarlo. En Ricardo es com si fos el

meu espres; may li
he faltat; no dech fat-
tardi may, entant:
may... Me t'estimo
tant. E el dupta, dup-
ta sempre de mi...

Merce Per que t'ayma. E
amor engendra la
gelosia.

Enri ; Ah!... Pero es sense
motiu. Mes are... ; ah!
are si que te motiu;
are sab que en Felipo
m'ayma; sab que jo
també t'aymo a mi
ell. E se n'ha anat,
deixant-me ab en Fe-
lipo que se n'ha anat
ab ell. Es un cavaller
en Felipo; es tot un
home. ; Polere Felipo,

11
pobre Ricardo y pobre
de mí!

Mere Deus de oblidarlo a
meu Felis. Es a meu
Ricardo a qui Deus de
corresponder en tot
y per tot.

Emi si; si; mare; es a meu
Ricardo; al meu espos,
perque es com si fos el
meu espos. Mes l'altre,
¡oh! a l'altre no
puch oblidarlo; hi
penso sempre y la llas-
tima materna que
me inspira, fa que
l'ulqui mes y mes.

Mere Tot es volguer. No ho
dixtis que si vols tre,
acabarás per oblidarlo.

(Aixecantse y amuntren
caps a l'esquerra per
honor desaparèixeren
las dugas al centre el
telo.)

Ennit, Volguer!... Ah!... si jo
ho vull y no puch y
crequesta impossibilitat
fa que donya metria
de queixu a me u Ri-
cardo, lo estich fent
patir... Oh!, patir
ell, patir en Felip...
y tot per mi; tot per
mi;... Deu u soch
de dolenta!... que u
soch de cruel!

(Desaparèixeren las dugas)

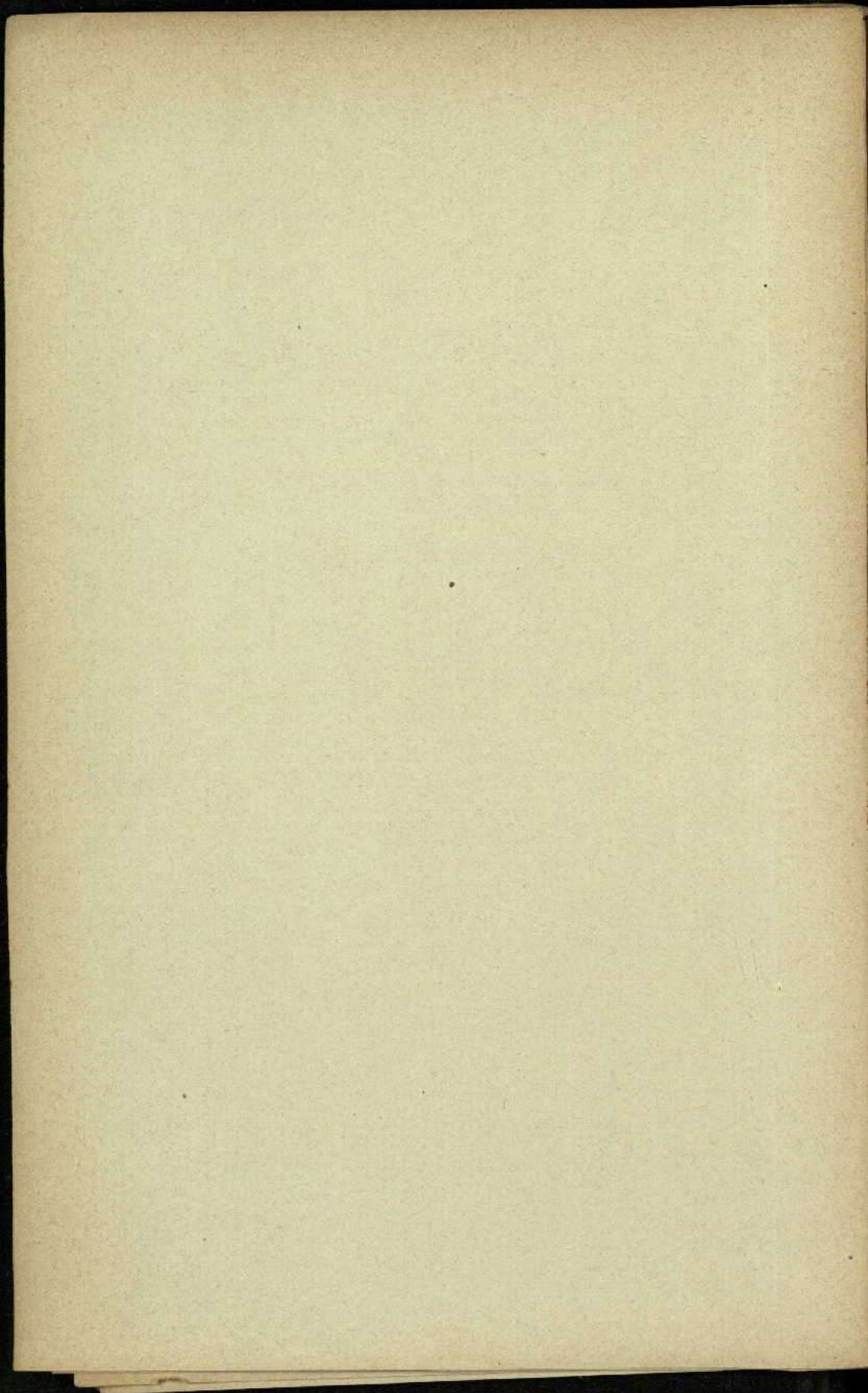
Esto rapit

Fí del acte primer

=

Anima de Jero

Acte 2 on

Acte segon
 Gran sala elegantment
 amueblat. Porta voltada
 al fero ab vistas a un
 espanyol jardí a casa de'n
 Felip.

Don los tres de la tarde
 a l'esquerra una taula
 ministre d'escriure ab
 els seus corresponents y
 adecents objectes. Al ai-
 recarse'l teló apareix a
 escena sentat prop la tau-
 la, en Felip. Una pausa.
 Després entra un criat.

Criat Una senyora pregun-
 ta per vostè.

Felip Donec passi.

El criat se'n va y tot
 seguit entra Emilia ab
 traje de carrer. En Felip.

al venrelo es queda
mitj' estranyat; mitj'
supras ont' quel que ve
y mitj' despreciatiu.
Despres de mi breu si-
lenci; Emilia diu:)

Emil No dupto que mi he
proposat en venir á
qui; á casa de voste.
Pero mi deber mi ho
mijrosa. He supriquit
que dintre de vinti-
quatre hores s' ha d'
efectuar un desafió
entre voste y en Ri-
cardo. Null evitatio
á tota costa. Ja que
dixi que mi ayura vos-
te no mi negará el

44

meu onkel. Es precis
que voste mateix es
negri civiamentli una
carta escusarse.

Felip ¿Per qui mi tu pres,
Emilia? Va en ell,
el meu pundonor,
la meua dignitat.
Neyarme, escusarme
ore, fora, millor
dit, se m' tildari de
cobard.

Emi, ¡Oh! Prou sabieu que
voste es caballer, que
es valeros; pero es trae-
tor de mi tombé. Po-
dria matar a me'n
Ricardo, y matarlo á
ell fora matarme á
mi y voste això no

ho permeterà, per-
que me estima.

Felip

Fussi voste per nu-
mera d'acconsellar-
a'm en Ricardo que
al disparar apuntà
bé, puig jò en cui-
dare de no erra el
tiro.

Enri

¿Val mutarlo?

Felip

Es a' mort forosa.

Enri

¡Deu meu!

Felip

Ell es caballer, vaig
insultarlo, vaig dir-
li' conulla y va dur-
me la seva trajeta.
que vaig acceptar. No
acceptantla, el covar
el conulla, ho han-
ria estat jò.

Enri Voste es l'amic que
 put reprocherlo, l'amic
 que put excusarlo, per-
 ce he unigut a' voste,
 ja ven que no dei-
 xu de ser per voste
 un trienf amic de que
 lu done a' qui aymer,
 lu done a' qui per-
 teneix a' un altre,
 unigut a' suplicarlo,
 a' preyarli.

Feliç Sols unu casu m'obli-
 garia a' ferlo, a' cum-
 plurelu.

Enri Parli.

Feliç Di'entme que voste
 m'estima, no ama-
 gantlo, com m'ho

està amargant, com
si' guesis fent-me por-
ta. Jo a' vostre l'es-
timo ab deliri! ¿Com
evitar el desafiò? Si,
estich enviejant a ve-
ir Ricardo la sort de
se estimat per vostre
¿jo no puch veure
sense l'amor que de
voste desitjo! Crequi
que m'espanta ser
traiçioner quant em
crech ser un cavaller
si, si... Jo m'e l'esti-
mo a' vostre també...
però era precis ca-
llarho, era precis no
revelar el secret... En

Enri

16
Ricardo pretéix molt,
m'ayma molt...

Feliç 3 voste a' si ell tam-
bé.

Enu ¿Creu voste que si no
fos criat hauria viu-
gut aquí? Però no
es la mort d'ell tant
sols la que temo, es
que també temo per
voste; es que me'ls
aymo, Oh! Que n'es
de costos de revelar-li
a' voste mateix. això
que devia valer ca-
llat. Si; si; me l'es-
timo a' voste. també.
Escriguí-li una carta
voste mateix, reten-
sant el desafió.

Felijo Promet estimarme?
¿promet que m'ay-
morra sempre?

Enri si li prometo, li ju-
ro. Gens castos m'es,
aymant lo com l'es-
tiche aymant, ferli-
semblont jurament,
Pero que is Ricardo
ignori que he estat
jo ayri, a veurel a
voste, Ohim fora ca-
pas de...; Es tan ge-
lusim; m'estima
tant... Despres que
podria mal pensar
de mi, de la meua
fidelidad, del meu
amor...; m'estima

Tant!!!

17

Felipe Si si que la estimo
Emilia. Mes, ay! la estimo
jo també tant...

Emilia; si, si!!! Però voste me
complaurà y no per-
metrà que jo mori
y em complaurà fent
to que li' prego; des-
fent aquest desafiò.
; Oh! Voste me estima,
ell també y jo a tots
dies. Per la seva ma-
re li' prego que no
es desafiïn. But de-
pent de voste!

Felipe Donchs compte que
si' depent de mi, no
hi haurà desafiò, y
si' ell no accepta,

alustrosos li governeto
no muntarlo pera
que ell muntati a
mi.

Enri ; Oh, no! ; això tam-
poch! N. l' un ni
l' altre.

Felip
d'excusar que no es
desafio, que voste a
vingut a purgarlo
y despres me n' au-
re d'aquí ben llu-
ny, hont no la vege-
mes, hont quya obli-
darla per sempre,
hont ayant em-
del dolor acabei als
els dias de ma vi-
da y socombeixi per
sempre més.

18

Erni; Amansen!; Oh!...
No se'n ungi: Pro-
meto estimar-me!!
sempre com fuis
ore, peço que ell
ho ignorei, que'n
Ricardo me ho sa-
piqu.

Felip si; estimin fessa,
termitia; compra-
dixis d' aquest ho-
me que li estima
ob tota l' amica
Jo veu que me
confesso y deixo
de disafiar-me pera
que neste me teno
me 'refrecci' ja mes
y estiga tranquila

Vagi en nom de deu,
y no mes li prego
que no m'oblidé
may y p'curi ab
mi alguna nega-
dor encare que
no mes siga per
compadimne de
lo molt que he
sufert per morte
en el poch temps
que fa que la
conech.

Comi he prometo en
nom de la nova
mare, son molt
bo, Philip. P'curi
que may deixaré
de agrairme l.

19

Pelip Den ho fassi!
Emi! Passiholei' Pelip...

Pelip Passiholei', passitro
he' Emilia. (Ella
se n va. Ell queda
un signer com
trist z pensatiu.
Despres com reco-
bran feras z vol-
gerent alle dar, die
resultament.) Bah!
(Es dirigeix cap a la
porta de l'esquerra)

Filo reapit

Fidel de una

—
—

